

Kurt René Eriksens translokationstale

Taler

Kurt René Eriksen
Rektor for Nordfyns
Gymnasium.

Dato

25. juni 2021

Sted

Søndersø, Fyn.

Kære Studenter, mine Damer og Herrer!

I dag fejrer vi, at i alt 146 studenter kan få deres bevis for 3 års arbejde og gennemført eksamen.

Ved denne del af arrangementet dimitterer vi

08.00 28 studenter fra 3c

09.00 23 studenter fra 3d

10.00 24 studenter fra 3b

11.00 13 studenter fra 3f

12.00 30 studenter fra 3e

13.00 28 studenter fra 3a

De tre år i gymnasiet er noget særligt.

Sådan er det for alle årgange.

Sådan har det også været for jer.

Men der er ingen tvivl om, at jeres forløb har været helt specielt på godt og på ondt.

Vi kan forfalde til at ynke jer og os selv over alt det, som I og vi ikke nåede under corona-nedlukningerne.

Men vi kan også se på alt det, som vi har lært, og som vi er blevet klar over, hvor vigtigt det er i jeres, ja i alles liv.

Det er tydeligt at

Intet menneske er en ø

Det er indledningen på et citat af John Donne, skrevet i 1624, men hans lå syg under en epidemi i London

På dansk og let omskrevet lyder hele citatet:

Intet menneske er en ø, fuldkommen for sig;

ethvert menneske er et stykke af kontinentet, en del af fastlandet.

Hvis en lerklump skylles bort af havet, så bliver Europa mindre derved,

lige så vel som hvis et forbjerg blev det, eller din vens gård, eller din egen:

ethvert menneskes død gør mig mindre, fordi jeg er en del af menneskeheden – og derfor skal du aldrig spørge: Hvem ringer klokkerne for? De ringer for dig.

Vi er alle del af menneskeheden.

Vi er sociale væsener, der higer efter fællesskab og samhørighed.

Når vi mister nogen, der dør, men også i den mindre grad, når vi mister kontakt til familie og venner, så bliver vi selv mindre.

For ikke at være ensomme som på en ø, så skal vi bygge bro for at skabe samhørighed

Ellers er det ikke et fællesskab.

Under nedlukningen har vi heldigvis kunnet møde andre på de sociale medier, men for langt de fleste af os, har det vist sig ikke at være tilstrækkeligt.

Vi har længtes efter socialt samvær med fysisk tilstedeværelse.

Der er så mange dimensioner ved mødet med andre mennesker, som på ingen måde kan dækkes digitalt.

Lad os glæde os over, at vi nu ved, hvor afgørende det er at kunne mødes.

Lad os sætte pris på den frihed, det er at kunne være sammen med andre mennesker, også selv om der en tid endnu er sat begrænsninger og rammer til fællesskabets bedste.

Jeg siger ikke, at vi kun skal se fremad, men tiden går nu den vej, og vi kan ikke ændre på fortiden, men vi kan lære af den, og vi kan dele vores viden og erfaring.

Det er en vigtig pointe, som jeg gerne vil have, I tager med fremover.

Vi skal give, og vi skal modtage.

Heldigvis er der digtere, der har evnen til at udtrykker det.

En af dem er musiker og sangskriver Lars Lillholt.

På albummet Decameron fra dette forår og spillet på en virtuel koncert 9. april er der et nummer med titlen

"Intet menneske er ø"

I den tekst står der i tredje strofe

*Intet menneske er en ø
Vi er en del af det hele*

*Det jeg fik den aller-
største glæde ved
det var noget at dele
og nogen til at dele med*

Mon ikke Lars Lilholt tænker, at man kan dele af sit overskud og rigdom, af sit venskab og omsorg.

Det har vi som samfund gjort igennem hele corona-krisen siden marts sidste år.

Hvis ikke, at vi havde gjort det, så ville Danmark være i en helt anden situation nu.

Det kan vi glædes over.

Jeg ved ikke, om det ligefrem kan glæde at dele sine sorger og bekymringer, men jeg er sikker på, at den ven man tør dele dem med, glædes over den tillid, man viser til vedkommende.

Problemer og sorger forsvinder ikke, når man deler dem med andre, men byrden bliver mindre, fordi man ikke er ene.

Intet menneske er en ø.

Jeg vil godt trække lidt mere på glæden ved at dele uden smålighed.

Kriser kan få det værste frem i mennesker, men bestemt også det bedste.

Når alt og alle er presset, så findes der nye ressourcer frem.

Ressourcer som giver grundlag for nye ideer og tanker, nye opfindelser, nye måder at gøre tingene på.

I de kommende år vil vi se effekten heraf.

I, kære studenter, kan være med til at bære udviklingen videre.

I kan bruge og har måske allerede brugt jeres ressourcer for fællesskabet

Nogle af jer arbejder som podere i covid-testcentre.

Pænt lønnet, men dog som en ekstra indsats fra jeres side.

Når historien om covid-19-pandemien skrives om nogle år, så vil der være kilder, der citerer udtalelser fra sygehusafdelinger, plejehjem, sundhedsmyndigheder, justitsministeriet, minkfarme, hjemsendte elever, lærere og mange andre, der har lidt afsavn under de uvante forhold, men mest alt så tror jeg, at indsatsen for fællesskabet vil stå som den store fællesnævner fra corona-krisen.

Når behovet er stort, og krisen er nærværende-, så yder alle deres.

Jeg tror, at historikerne i arbejdet med at dokumentere det seneste år vil finde citater som følgende, der stammer fra hospitalsskibet Jutlandias indsats under Koreakrigen i 1951:

Der var ingen som kunne tænke sig at holde fri, når andre sled til langt ud på natten.

Hovmester og tjener var oppe for at servere mad for operationspersonalet på hvilket som helst tidspunkt, det passede dem at spise.

Skibets maskinmestre, som kunne have siddet hyggeligt i deres kabiner, gik ned på hospitalet og passede sterilisationsovne for operationssygeplejersker,

og tandlæge og apoteker sad fast vagt hos en urolig patient.

Så kære studenter,

Hvor kommer I ind i forlængelse af dette citat?

I skal uddanne jer efter interesser. Eksemplerne fra citatet er gode forslag.

Men når der er brug for det,

så skal I yde alt det, I kan

med alle jeres øvrige evner og kompetence,

med alle jeres almene og menneskelige egenskaber.

Det skal I, som mennesker og som en del af fællesskabet.

Tre korte konklusioner

Intet menneske er en ø – husk at tilbyde venskaber og at sige ja til venskaber –
vær åben overfor verden, så er den åben for jer

At have noget at dele og nogen at dele det med – tag en uddannelse og brug den
til fællesskabets bedste, så kommer glæden ved indsats og arbejde

Byd jer til, med det I kan - Særligt i kriser, men selvfølgelig også i andre
sammenhænge, også selv om det, der ikke er med jeres fagkompetence.
Indsatsen bærer i sig selv en løn, der ikke kan måles i penge.

Hjertelig tillykke med studentereksamen.

Kilde

Tilsendt fra taleren.

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Translokations-/dimissionstale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/kurt-rene-eriksens-translokationstale-2021>